

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของ
พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมการปกครอง
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมการปกครอง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 - ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
 - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอนี้จากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ).....
 - ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การเสนอแนะให้ประเมิน).....
 - อื่น ๆ คือ.....
๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยประเมินผลที่เกิดจากการ บังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
๖. รายชื่อกฎหมายที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้
 - กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๓
 - พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
๗. รายชื่อกฎหมายที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับ ตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย)

ส่วนที่ ๒
การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด
พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ การออกใบสำคัญประจำตัวให้แก่คนต่างด้าวที่เข้ามาพำนักในราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อการควบคุมประชากรคนต่างด้าวที่พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรและเพื่อความมั่นคง ของราชอาณาจักร รวมถึงสวัสดิการภายในประเทศ นอกจากนี้กฎหมายฉบับดังกล่าวยังมีวัตถุประสงค์ เพื่อควบคุมคนต่างด้าวที่ไม่สนใจในเรื่องแจ้งย้ายต่อนายทะเบียนคนต่างด้าวตามที่กฎหมายได้ระบุไว้

เป็นเหตุให้การควบคุมไม่รัดกุมและได้ผลเพียงพอตามความมุ่งหมายของทางราชการ โดยหากคนต่างด้าวฝ่าฝืนไม่แจ้งย้ายต่อนายทะเบียนคนต่างด้าวตามที่กฎหมายระบุไว้ ย่อมมีโทษทางอาญา

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุนิติประสงค์ของกฎหมายนี้

๙.๑ การใช้ระบบการอนุญาต โดยคนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว จะต้องไปขอ “ใบสำคัญประจำตัว” ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมือง แล้วแต่กรณี เฉพาะในกรณีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้แจ้งต่อนายทะเบียนด้วยว่าได้นำคนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปีมาด้วยกี่คน เพื่อนายทะเบียนจะได้จดลงไว้ในใบสำคัญประจำตัว ตามมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ได้แต่งตั้งให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้กำกับการที่ทำหน้าที่หัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล ผู้กำกับการ สารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรที่ทำหน้าที่หัวหน้าสถานีตำรวจภูธร กำนันและผู้ใหญ่บ้าน เป็นนายทะเบียนและมีอำนาจหน้าที่ในท้องที่ที่กำหนด ซึ่งการขอใบสำคัญประจำตัวนั้น ให้ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูบ ยื่นต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนา ตามแบบพิมพ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓

๙.๒ อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจเรียกหรือให้คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัวแสดงใบสำคัญประจำตัวได้เสมอ ตามมาตรา ๑๗ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ หากผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตาม ย่อมมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ตามมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

๑๐.๑ คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัวตามมาตรา ๕ หากผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัว มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ละไม่เกินห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้วเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี ตามมาตรา ๒๐

๑๐.๒ คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมือง แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๗ หากผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ละไม่เกินห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปีตามมาตรา ๒๐

๑๐.๓ คนสัญชาติไทยผู้เสียไปซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเบียนในท้องที่ที่ตนอยู่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ว่าตนได้เสียไปซึ่งสัญชาติไทยตามมาตรา ๘ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทตามมาตรา ๒๑

๑๐.๔ คนต่างด้าวคนใด

(๑) ย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้้นั้น ก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันแจ้งย้ายไป หรือ

(๒) ออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวเกินเจ็ดวัน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันที่ไปถึง หรือ

(๓) ตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนต่างด้าวนั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นตาย ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย

หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามความใน (๑) - (๓) ดังกล่าวข้างต้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทตามมาตรา ๒๒

๑๐.๕ กรณีใบสำคัญประจำตัวของผู้ใดหมดอายุ ให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่หมดอายุ เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณีตามมาตรา ๑๓ หากผู้ใดไม่ต่ออายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วมีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ไม่มีปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปีตามมาตรา ๒๐

๑๐.๖ กรณีใบสำคัญประจำตัวของผู้ใดชำรุดในส่วนสำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่ หากผู้ละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุดหรือสูญหายตามความในมาตรา ๑๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทตามมาตรา ๒๒

๑๐.๗ ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้นตามมาตรา ๑๔ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทตามมาตรา ๒๒

๑๐.๘ ผู้ใดเป็นผู้อนุบาลคนต่างด้าวซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้าวนั้นตามมาตรา ๑๕ หากผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้าว และผู้้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติ มีความผิดต้องระวางโทษปรับตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี

๑๐.๙ คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัวติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสมอในเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกร้องให้แสดงตามมาตรา ๑๗ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๑๐.๑๐ ใบสำคัญประจำตัวในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องเนรเทศออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือ
- (๒) ผู้ที่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือ
- (๓) ผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราวโดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น

ใบสำคัญประจำตัวตาม (๑) – (๓) ดังกล่าวข้างต้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าว นั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียนตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทตามมาตรา ๒๒

(๔) คนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืนนายทะเบียนตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิต ของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ยังมีการบังคับใช้อย่างต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบัน โดยสังเกตได้จากข้อมูลสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติ การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งปรากฏในหนังสือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช ๐๐๑๑.๑๖/๓๐๔๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ (ข้อมูลสถิติ โดยละเอียดปรากฏในข้อ ๑๔) จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินคดี แก่คนต่างด้าวผู้ซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัวและฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ อย่างเข้มงวดและจริงจัง โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ นั้น มีสถิติการดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมาย ในส่วนกลาง (เขตกรุงเทพมหานคร) เป็นจำนวน ๔,๒๘๔ ราย และในส่วนภูมิภาค (เขตจังหวัด ทุกจังหวัด) เป็นจำนวน ๒,๙๖๗ ราย ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้จึงยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ ของประชาชนในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการควบคุมทะเบียนประชากรคนต่างด้าวที่เข้ามา ในราชอาณาจักรไทยในปัจจุบัน

แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติของกฎหมายบางประการที่ไม่สอดคล้องกับ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชน ดังนี้

๑๑.๑ ในกรณีขอใบสำคัญประจำตัวนั้น มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้คนต่างด้าวยื่นคำร้องขอรับใบสำคัญประจำตัวตามแบบ ท.ต. ๑^๑, ๒^๒ และ ๓^๓ ตามแบบท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูปยื่นต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนา ตามแบบพิมพ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง บทบัญญัติดังกล่าวเห็นควรแก้ไขโดยนาระบบ ดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บรูปถ่าย เพื่อป้องกันการปลอมแปลงตัวตน อีกทั้งบทบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นการสร้างภาระให้แก่คนต่างด้าวเนื่องจากคนต่างด้าวจะต้องจัดหารูปถ่ายมาเอง จึงควรแก้ไข ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการถ่ายภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเก็บข้อมูลในระบบ อิเล็กทรอนิกส์

๑๑.๒ ควรนาระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์มาใช้ในการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่อยู่ ในราชอาณาจักรไทย เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ตรวจสอบ จัดเก็บสถิติ และอำนวยความสะดวก ให้แก่คนต่างด้าว

^๑ คำร้องขอรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว (แบบ ท.ต. ๑)

^๒ คำร้องแจ้งเรื่องเด็กต่างด้าวอายุต่ำกว่า ๑๒ ปีบริบูรณ์ ที่นำเข้ามา (แบบ ท.ต. ๒)

^๓ คำร้องของผู้ปกครอง หรือผู้แทนโดยชอบธรรม ขอรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวให้ผู้เยาว์ที่มีอายุ ต่ำกว่า ๑๖ ปีบริบูรณ์ ผู้เสมือนไร้ความสามารถ หรือไร้ความสามารถ (แบบ ท.ต. ๓)

๑๑.๓ เกณฑ์อายุของคนต่างด้าวที่ต้องมีใบสำคัญประจำตัวนั้น มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดให้คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว บทบัญญัติดังกล่าวเห็นควรแก้ไขโดยปรับลดเกณฑ์อายุเป็น ๗ ปี เพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์เดียวกันกับมาตรา ๕^๔ ของพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ นอกจากนี้ยังเป็นการสะดวกต่อการตรวจสอบเช็คประวัติ และควบคุมคนต่างด้าวที่เป็นเด็กได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้

จากการรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางการทำหนังสือเรียนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เนื่องจากการควบคุมประชากรคนต่างด้าวที่พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเพื่อความมั่นคงรวมถึงสวัสดิการภายในประเทศ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัวและอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือสูญหายตามมาตรา ๑๑ ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ แล้ว เห็นว่าอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว และไม่เป็นการต่อประชาชนมากจนเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศกับสิทธิส่วนตัวของคนต่างด้าวที่จะได้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทย และจากการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว รัฐสามารถนำรายได้จากค่าธรรมเนียมไปพัฒนาระบบงานของรัฐในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่ออื่นที่สำคัญ

(โปรดดูเพิ่มเติมในข้อ ๑๙ หัวข้อการรับฟังความคิดเห็นประกอบด้วย)

๑) มาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัวเป็นเงิน ๔๐๐ บาท ส่วนการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือสูญหายตามความในมาตรา ๑๑ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหนึ่งร้อยบาท อัตราค่าธรรมเนียม

^๔ มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ บัญญัติว่า “ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ และมีชื่อในทะเบียนบ้านต้องมีบัตรตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎหมายกระทรวงตามวรรคสอง ซึ่งมีบัตรประจำตัวตามกฎหมายอื่นที่ใช้บัตรประจำตัวนั้นแทนได้

ผู้ซึ่งมีอายุเกินเจ็ดสิบปีและผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎหมายกระทรวงจะขอมีบัตรก็ได้”

ดังกล่าวถือเป็นอัตราที่ไม่สูงจนเกินไป จึงไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชนจนเกินสมควร และจากการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว รัฐสามารถนำรายได้จากค่าธรรมเนียมไปพัฒนาระบบงานของรัฐ ในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒) พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ซึ่งในปัจจุบันรูปถ่ายที่ยื่นต่อนายทะเบียน ในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนาประกอบการขออนุญาตออกใบสำคัญประจำตัวไม่ได้ นำระบบดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บรูปถ่าย จึงอาจส่งผลต่อการปลอมแปลงตัวตน และก่อให้เกิดผลกระทบต่อความถูกต้องต่อการออกใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าว ดังนั้น จึงเห็นควรนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บภาพถ่ายคนต่างด้าวโดยเจ้าพนักงานทะเบียน นอกจากนี้ควรปรับปรุงระบบให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ตรวจสอบ จัดเก็บสถิติ และอำนวยความสะดวกให้แก่คนต่างด้าว

๓) พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายที่มีอัตราโทษไม่เหมาะสม เนื่องจากมีอัตราโทษน้อยจนเกินไป จึงอาจส่งผลต่อการสร้างความเป็นธรรมในสังคม เช่น มาตรา ๒๑ กำหนดว่าผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ “ไม่เกินห้าร้อยบาท” หรือมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุดหรือสูญหายตามความในมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ “ไม่เกินหนึ่งพันบาท” จะเห็นได้ว่าอัตราโทษดังกล่าวไม่สามารถสร้างความเกรงกลัวต่อบุคคลผู้ฝ่าฝืนกฎหมายและไม่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งมิให้คนที่กระทำผิดแล้ว หวนกลับไปกระทำผิดอีก จึงควรแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาหรือมีผลกระทบต่อกระทำความผิดอาญาของประชาชนแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นกฎหมายที่สามารถควบคุม ตรวจสอบจำนวนคนต่างด้าวและภูมิลำเนาของคนต่างด้าวว่ามีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ใดบ้าง และป้องกันการหลบหนีเข้ามาในราชอาณาจักรได้

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างไร

กรมการปกครองได้มีหนังสือกรมการปกครองที่ มท ๐๓๐๗.๓/๑๔๔๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เพื่อขอความอนุเคราะห์สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการสนับสนุนข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยสรุปได้ดังนี้

ตารางแสดงสถิติการบังคับใช้กฎหมายของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๕๓ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร (โปรดดูเพิ่มเติมในข้อ ๑๙ หัวข้อการรับฟังความคิดเห็นประกอบด้วย)

จากการรับฟังความคิดเห็นผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปผลได้ดังนี้

๑) กฎกระทรวงกำหนดให้คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้คนต่างด้าวที่มีใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการเพิ่มชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน รวมไปถึงการแจ้งย้ายและการจัดทำบัตรประจำตัว^๕ แต่ในทางปฏิบัติยังมีคนต่างด้าวที่ถือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว

๒) การขอใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ ควรปรับลดเกณฑ์อายุเป็น ๗ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันและสะดวกในการตรวจสอบเช็คประวัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ อีกทั้งควบคุมคนต่างด้าวที่เป็นเด็กได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว ๒๕๔๓ มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายจำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ แก่บุคคลที่อพยพเข้ามาในราชอาณาจักรไทยและอาศัยอยู่มานาน ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และกฎกระทรวงกำหนดให้คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ออกตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้ ^๖

^๕ กฎกระทรวงกำหนดให้คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๒ “คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยในกฎกระทรวงนี้ หมายถึง

(๑) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี และบุตรที่เกิดในราชอาณาจักรและไม่ได้สัญชาติไทยโดยการเกิดตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ...”

ข้อ ๔ “ให้คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยดังต่อไปนี้ ปฏิบัติเกี่ยวกับการเพิ่มชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน การสำรวจตรวจสอบหรือปรับปรุงการทะเบียนราษฎร การจัดทำทะเบียนประวัติ และการแจ้งย้ายที่อยู่ และการจัดทำบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

(๑) คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามข้อ ๒ (๑)”

^๖ สืบค้นข้อมูลจาก <https://multi.dopa.go.th/isab/news/cate๒/view๔๗๐> เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕

คนต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยในปัจจุบันไม่ว่าจะมีสัญชาติใด หากพิจารณาถึงสถานะตามกฎหมายที่ได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในประเทศไทย แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. คนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย

๑.๑ คนต่างด้าวที่อยู่ชั่วคราว (A Non Resident) หมายถึง คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว เช่น นักท่องเที่ยว นักลงทุน แรงงานต่างด้าว เป็นต้น คนต่างด้าวประเภทนี้ต้องขอวีซ่าและขออยู่ต่อในราชอาณาจักร

๑.๒ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ถาวร (A Resident) หมายถึง ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ถาวรซึ่งมีสิทธิที่จะอยู่อาศัยในประเทศไทยเป็นการถาวร โดยไม่ต้องยื่นขอเพื่อพำนักอยู่ต่อเป็นการชั่วคราวแต่ละปี

๒. คนต่างด้าวเข้าเมืองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่

๒.๑ คนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศและอาศัยอยู่เป็นเวลานาน โดยได้รับการสำรวจจัดทำทะเบียนประวัติและได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

๒.๒ กลุ่มผู้อพยพในศูนย์พักพิงผู้อพยพ และรวมถึงผู้หลบหนีเข้าเมือง ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับกรมการปกครอง

กรมการปกครองมีหน้าที่พิจารณาให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแก่คนต่างด้าวเข้าเมืองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ประเภทคนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศและอาศัยอยู่เป็นเวลานาน โดยได้รับการสำรวจจัดทำทะเบียนประวัติและได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ แก่บุคคลที่อพยพเข้าในราชอาณาจักรไทยและอาศัยอยู่มานาน ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งมี ๕ ประเภท ดังนี้

๑. ชนกลุ่มน้อยและกลุ่มชาติพันธุ์ ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรหลังวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒
๒. เด็กนักเรียนและบุคคลที่กำลังเรียนอยู่ในสถานศึกษาหรือเรียนจบการศึกษาแล้ว ซึ่งไม่มีสถานะตามกฎหมายที่แน่นอน ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรหลังวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘
๓. คนไร้รากเหง้าซึ่งไม่ได้เกิดในราชอาณาจักร ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรหลังวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘
๔. คนที่มีคุณสมบัติชนกลุ่มน้อยซึ่งไม่ได้เกิดในราชอาณาจักรที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรหลังวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘
๕. คนไร้รัฐไร้สัญชาติอื่นนอกเหนือจาก (๑) - (๔) ซึ่งมีภูมิลำเนาเป็นหลักแหล่งอยู่ในราชอาณาจักรและไม่สามารถกลับประเทศต้นทางหรือไม่มีจุดเกาะเกี่ยวใด ๆ กับประเทศต้นทาง ยกเว้นผู้หลบหนีเข้าเมืองกลุ่มเปราะบางต่อความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ โดยสรุปดังนี้^๓

๑. ที่ทำการปกครองอำเภอ

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งจากผู้ขอมีสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย ให้ตรวจสอบหลักฐานเบื้องต้นจากหลักฐานทะเบียนบ้าน (ถ้ามี) ทะเบียนประวัติ และประจำตัวของผู้ยื่นคำขอว่าผู้ขอเป็นบุคคลกลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายฯ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้หรือไม่ แล้วให้ออกคำขอด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กรมการปกครองกำหนด รวมถึงตรวจสอบพฤติการณ์ด้านความมั่นคงของผู้ขอ โดยให้กลุ่มงาน/ฝ่ายความมั่นคงของที่ทำการปกครองอำเภอ รับผิดชอบดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามคู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การพิจารณาให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแก่บุคคลที่อพยพเข้ามาในราชอาณาจักรไทย อีกทั้งตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของผู้ขอ

เมื่อดำเนินการดังกล่าวข้างต้นเรียบร้อยแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมคำขอและพยานหลักฐานทั้งหมด พร้อมแนบสรุปผลการตรวจสอบตามที่กำหนด เสนอนายอำเภอเพื่อพิจารณาและลงนามรับรองคุณสมบัติ หากนายอำเภอตรวจสอบแล้วพบว่าผู้ขอขาดคุณสมบัติ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอโดยเร็วและแจ้งสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ส่วนรายที่มีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้อง ให้บันทึกการรับรองคุณสมบัติในระบบคอมพิวเตอร์และส่งเรื่องให้จังหวัดและสำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง ดำเนินการต่อไป

๒. ที่ทำการปกครองจังหวัด/สำนักกิจการความมั่นคงภายใน (ส่วนประสานราชการ)

ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในระบบคอมพิวเตอร์ เมื่อเห็นว่าถูกต้อง ให้ดำเนินการตรวจสอบพฤติการณ์ด้านความมั่นคงของผู้ขอ โดยคำขอที่ผ่านการตรวจสอบพฤติการณ์ด้านความมั่นคงและเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาให้สัญชาติไทยและให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแก่ชนกลุ่มน้อยระดับจังหวัดพิจารณา หากคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ขอขาดคุณสมบัติ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว และแจ้งสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และคำขอที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการให้ดำเนินการต่อไป

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบบันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ในระบบอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งทำหนังสือนำเสนอแนบบัญชีรายชื่อผู้ขอพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และรายงานการประชุมคณะกรรมการส่งให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณา

๓. กระทรวงมหาดไทย (ส่วนประสานราชการ สำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง) ดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ ตรวจสอบคำขอและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากนายอำเภอและจังหวัดแล้ว

^๓ สรุปข้อมูลจากเอกสารแนบท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย และมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ แก่บุคคลที่อพยพเข้ามาในราชอาณาจักรไทยและอาศัยอยู่มานาน ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอมีสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย และการตรวจสอบคุณสมบัติ

๓.๒ สำหรับคำขอที่ผ่านการตรวจความครบถ้วนถูกต้องของหลักฐานเอกสารแล้ว ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติเรื่องพฤติการณ์ด้านความมั่นคง โดยตรวจสอบจากฐานข้อมูลของหน่วยงานเท่านั้นตามระยะเวลาที่กำหนดตามคู่มือสำหรับประชาชน เรื่องการพิจารณาให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแก่บุคคลที่อพยพเข้ามาในราชอาณาจักรไทย หากพ้นกำหนดระยะเวลาให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ แล้วให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาให้สัญชาติไทยและสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแก่ชนกลุ่มน้อย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นก่อนนำเสนอนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุญาตให้มีสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ประเภทไร้สัญชาตินอกจำนวนคนต่างด้าว

๓.๓ ให้สำนักกิจการความมั่นคงภายใน กรมการปกครอง แจ้งรายการบุคคลตามคำขอที่ได้รับการอนุญาตตาม ๓.๒ ให้สำนักบริหารการทะเบียน และสำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบ เพื่อเป็นประสานการปฏิบัติ

๓.๔ กระทรวงมหาดไทย แจ้งผลการพิจารณาอนุญาตของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้จังหวัดทราบ เพื่อแจ้งอำเภอให้แจ้งผู้ยื่นคำขอรทราบและให้ไปดำเนินการ ดังนี้

(๑) ติดต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด เพื่อขอรับใบสำคัญถิ่นที่อยู่

(๒) ยื่นคำร้องที่สำนักทะเบียนอำเภอ หรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้ขอมิถุมีถิ่นที่อยู่นำมาตามทะเบียนบ้านหรือทะเบียนประวัติ เพื่อดำเนินการแก้ไขรายการทะเบียนราษฎรและกำหนดให้เลขประชาชนใหม่

(๓) ติดต่อสถานีตำรวจท้องที่มีภูมิลำเนา เพื่อขอรับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

การดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะทำหน้าที่พิจารณาให้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแก่คนต่างด้าวที่มีสัญชาติอื่น ๆ หากคนต่างด้าวดังกล่าวประสงค์จะขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่ จะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. ยื่นคำขอ ณ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๑ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ โดยมีเงื่อนไขการถือหนังสือเดินทางที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (A Non - Immigrant Visa) และได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นรายปีมาแล้ว รวมเวลาในการพำนักอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า ๓ ปี ประเภทของการยื่นคำขอ ได้แก่ เข้ามาเพื่อการลงทุน เข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญ เข้ามาเพื่อทำงานกรณีพิเศษเฉพาะราย และเข้ามาเพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม

๒. ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติ และผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการและได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

๓. ดำเนินการติดต่อกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในพื้นที่เพื่อขอใบถิ่นที่อยู่ ติดต่อกับสถานีตำรวจในพื้นที่ เพื่อขอใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว และติดต่อสำนักทะเบียนเพื่อเพิ่มชื่อในทะเบียนราษฎร

ผู้ที่ ยื่นคำร้องขอรับใบสำคัญประจำตัวตามแบบ พ.ศ. ๑, ๒ และ ๓ แล้วแต่กรณี ตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น จะต้องเป็นผู้ถือใบถิ่นที่อยู่ถาวรเสียก่อนจึงจะมีสิทธิได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นบัตรประจำตัวประชาชนสำหรับคนต่างด้าว เมื่อคนต่างด้าวดังกล่าว

มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว แล้วแต่กรณีแล้ว บุคคลดังกล่าวจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการเพิ่มชื่อและรายการบุคคลในทะเบียน ปฏิบัติเกี่ยวกับการสำรวจตรวจสอบหรือปรับปรุงการทะเบียนราษฎร จัดทำทะเบียนประวัติ แจ้งการย้ายที่อยู่ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามข้อ ๔ ประกอบข้อ ๒ (๑) ของกฎกระทรวงกำหนดให้คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ต่อไป

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด

-ไม่มี-

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร (โปรดดูเพิ่มเติมในข้อ ๑๙ หัวข้อการรับฟังความคิดเห็นประกอบด้วย)

๑. จากการรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางระบบกลางทางกฎหมายนั้น ในปัจจุบันการจัดทำใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ทางสถานีตำรวจในท้องที่ จะส่งพิมพ์สมุดใบสำคัญประจำตัวจากโรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามจำนวนรายชื่อคนต่างด้าวที่ได้รับการพิจารณาอนุญาตให้มีสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายจากนายกรัฐมนตรีนครและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และทางสถานีตำรวจในท้องที่หรือสถานีตำรวจภูธรต่าง ๆ จะเป็นผู้เขียนข้อมูลของคนต่างด้าวในสมุดใบสำคัญประจำตัว หากโรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่สามารถจัดทำสมุดประจำตัวคนต่างด้าวได้เพียงพอต่อจำนวนคนต่างด้าว สถานีตำรวจในท้องที่ก็จะออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวให้แก่คนต่างด้าว ดังนั้น ระบบอนุญาตและระบบการจัดทำใบสำคัญประจำตัวจึงไม่มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงควรแก้ไขปรับปรุงระบบการจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบจัดเก็บสถิติ และอำนวยความสะดวกให้แก่คนต่างด้าว นอกจากนี้พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ซึ่งในปัจจุบันรูปถ่ายที่ยื่นต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลาเนาประกอบการขออนุญาตใบสำคัญประจำตัวไม่ได้นำระบบดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บรูปถ่าย จึงอาจส่งผลต่อการปลอมแปลงตัวตน และก่อให้เกิดผลกระทบต่อความถูกต้องต่อการออกใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าว ดังนั้น จึงเห็นควรนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการจัดเก็บภาพถ่ายคนต่างด้าวโดยเจ้าพนักงานทะเบียน

๒. พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายที่มีอัตราโทษไม่เหมาะสมเนื่องจากมีอัตราโทษน้อยจนเกินไป จึงอาจส่งผลกระทบต่อการสร้างความเป็นธรรมในสังคม ได้แก่

๒.๑ มาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่าผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา ๕ หรือไม่ต่ออายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความในมาตรา ๑๓ หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีสละไม่เกินห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

๒.๒ มาตรา ๒๑ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒.๓ มาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า “ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุดหรือสูญหายตามความในมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ “ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

จะเห็นได้ว่าอัตราโทษดังกล่าวไม่สามารถสร้างความเกรงกลัวต่อบุคคลผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย และไม่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งมิให้คนที่กระทำความผิดแล้วหวนกลับไปกระทำความผิดอีก ทำให้กฎหมายอาญาขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ ดังนั้น จึงควรแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน หรือใช้มาตรการลงโทษอย่างอื่นแทนโทษปรับทางอาญา

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)

กรมการปกครองได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยกำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. จัดทำประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยกำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

(๒) การสำรวจข้อมูลจากหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. มีหนังสือแจ้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓

๓. มีหนังสือแจ้งจังหวัด ทุกจังหวัด ให้ดำเนินการแจ้งอำเภอประชาสัมพันธ์ประกาศตามข้อ ๑ ให้เจ้าหน้าที่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และประชาชนทราบ เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย

ผลการรับฟังความคิดเห็น

๑) ผลการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ (กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ) จำนวนทั้งหมด ๓๐ ราย สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๑. ท่านเห็นว่ามาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าว หมายความว่า คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ" บทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ประสงค์ให้ระบุให้ชัดเจนว่า "คนต่างด้าว" ครอบคลุมถึงกลุ่มใดบ้าง เช่น ต่างด้าวทั่วไป (เข้าเมืองถูกต้อง) หรือคนต่างด้าวที่เป็นแรงงาน ๓ สัญชาติ (กัมพูชา ลาว และเมียนมา) หรือคนต่างด้าวกลุ่มผู้อพยพ ๑๙ กลุ่ม จะได้มีความเข้าใจตรงกัน เพราะคนต่างด้าวแต่ละกลุ่มมีความจำเพาะในการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งที่อยู่อาศัย การออกนอกพื้นที่ และการทำบัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p>
<p>๒. ท่านเห็นว่ามาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัว หมายความว่า หนังสือประจำตัวของคนต่างด้าว ซึ่งนายทะเบียนได้ออกให้ ตามพระราชบัญญัตินี้" บทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ใบสำคัญประจำตัว ควรหมายรวมถึงหนังสือประจำตัวของคนต่างด้าวที่ส่วนราชการอื่นออกให้ด้วย</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ</p> <p>๓.๑ การจัดพิมพ์และแจกจ่ายใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ควร มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อความรวดเร็ว ถูกต้องและเพียงพอต่อปริมาณคนต่างด้าว</p> <p>๓.๒ แม้บทนิยามจะยังมีความเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม ควรปรับปรุงรูปแบบการตรวจสอบใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว โดยอาจใช้วิธีระบุเป็นข้อมูลหลังบัตรประจำตัวหรือคิวอาร์โค้ด สแกนอ่านข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งจะง่ายและสะดวกต่อการพกพาใบสำคัญประจำตัวมากกว่า</p>
<p>๓. ท่านเห็นว่ามาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "เจ้าบ้าน หมายความว่า บุคคลซึ่งครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของ ผู้เช่า หรือในฐานะอย่างอื่นใดก็ตาม ในกรณี que เจ้าบ้านไม่อยู่ควบคุมบ้านเอง แต่ได้มอบหมายให้บุคคลใดควบคุมอยู่ ในระหว่างที่ควบคุมอยู่นั้นให้ถือว่าผู้ควบคุมเท่านั้นเป็นเจ้าบ้าน" บทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ แม้บทนิยามจะยังมีความเหมาะสม แต่ควรระบุเพิ่มเติมในมาตรา ๔ วรรคสองว่า กรณีที่เจ้าบ้านไม่อยู่ควบคุมบ้านเอง แต่ได้มอบหมายให้บุคคลใดควบคุมอยู่ เจ้าบ้านตัวจริงจะต้องมอบหมายให้ผู้อื่นทำหน้าที่เจ้าบ้านแทน โดยทำเป็นหนังสือลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งมีพยาน รับรองหนังสือมอบหมาย จำนวน ๒ คน</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุปคือ บทนิยามคำว่า "เจ้าบ้าน" ควรกำหนดตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔</p>
<p>๔. ท่านเห็นว่ามาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่าง</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๓</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>ด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว" เกณฑ์อายุตามบทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖ โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๒.๑ ควรแก้ไขอายุคนต่างด้าวเป็นอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว</p> <p>๒.๒ ควรแก้ไขอายุคนต่างด้าวเป็นอายุ ๕ ปีบริบูรณ์หรือ ๗ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว</p> <p>๒.๓ การต่อใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวควรมีลักษณะเหมือนการต่อใบอนุญาตขับขี่ในปัจจุบัน กล่าวคือ เมื่อใบสำคัญประจำตัวหมดอายุก็ให้คนต่างด้าวมาต่อกับเจ้าพนักงาน เป็นวงรอบทุก ๕ ปี เพื่อออกบัตรใหม่ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความรวดเร็วและสะดวกในการจัดการ ลดปริมาณและงบประมาณในส่วนใบสำคัญประจำตัวที่เป็นเล่มสมุด</p>
<p>๕. ท่านเห็นว่ามาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "การขอใบสำคัญประจำตัวให้ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูปยื่นต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนา ตามแบบพิมพ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง" บทบัญญัตินี้กำหนดในกฎกระทรวง" บทบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๐ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ แม้มাত্রาดังกล่าวยังมีความเหมาะสมแต่อย่างไรก็ตามควรจัดทำเป็นรูปแบบใบสำคัญประจำตัวขนาดกระดาษ A๔</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ รูปแบบควรเปลี่ยนจากเล่มเป็นแบบที่พกพาสะดวกมากกว่า เช่น บัตรประจำตัว เป็นต้น</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๓.๑ เนื่องจากปัจจุบันแบบพิมพ์หรือหนังสือสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเป็นรูปแบบสมุด และจัดพิมพ์ยาก เห็นควรยกเลิกและควรนำไปรวมกับบัตรประจำตัวบุคคลต่างด้าว</p> <p>๓.๒ เพิ่มเติมการสแกนลายนิ้วมือในใบสำคัญประจำตัว</p>
<p>๖. มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมือง แล้วแต่กรณี เฉพาะในกรณีหลังให้แจ้งด้วยว่าได้นำคนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปีมาด้วยกี่คน ถ้ามีเพื่อนายทะเบียนจะได้จัดส่งไว้ในใบสำคัญประจำตัว" บทบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ</p> <p>๒.๑ กรณีคนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์นั้น ควรแก้ไขให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์</p> <p>๒.๒ ควรปรับลดอายุของคนต่างด้าวจากอายุสิบสองปีบริบูรณ์เป็นอายุเจ็ดปีบริบูรณ์</p> <p>๒.๓ ควรปรับลดอายุของคนต่างด้าวจากอายุสิบสองปีบริบูรณ์เป็นอายุสิบปีบริบูรณ์</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๗. ท่านเห็นว่า มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "คนสัญชาติไทยผู้เสียไปซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใดให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเบียนในท้องที่ที่ตนอยู่ในสามสิบวัน นับแต่วันที่ารู้หรือควรรู้ว่าตนได้เสียไปซึ่งสัญชาติไทย" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๓</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ไม่ควรกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ารู้หรือควรรู้ว่าตนได้เสียไปซึ่งสัญชาติไทย</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p>
<p>๘. ท่านเห็นว่า มาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจเรื่องราขอใบสำคัญประจำตัวเห็นเป็นการถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้ ใบสำคัญประจำตัวให้มีลักษณะ ขนาด และรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการแสดงชื่อ วันเดือนปีเกิด อาชีพ สัญชาติ ที่อยู่ พร้อมด้วยรูปถ่ายของคนต่างด้าวนั้น และลงลายมือชื่อนายทะเบียนไว้ด้วย" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ แม้บทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามใบสำคัญประจำตัวควรมีเลข passport อ้างอิงด้วย</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรเปลี่ยนไปใช้แบบบัตรที่สะดวกมากกว่าสมุดใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว แต่ถ้าหากจะทำได้แล้วสมควรก็ควรจัดทำให้มีความคงทนมากกว่าปัจจุบัน</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรมีการจัดเก็บข้อมูลลายพิมพ์นิ้วมือ ตำหนิรูปพรรณต่างๆ ในสมุดใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวด้วย</p>
<p>๙. ท่านเห็นว่า มาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัวนั้น ให้มีกำหนดอายุดังนี้ ๑.) ชนิดที่หนึ่ง หนึ่งปี ๒.) ชนิดที่สอง ห้าปี ทั้งนี้ นับแต่วันออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในการขอใบสำคัญประจำตัว ผู้ขอจะขอรับใบสำคัญประจำตัวชนิดหนึ่งชนิดใดก็ได้" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๓</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖ โดยมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรมีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้ารรูปแบบเดียวและจัดทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน</p>
<p>๑๐. ท่านเห็นว่า มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ในการออกใบสำคัญ</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๓</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>ประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญ ประจำตัว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินปีละสี่ร้อยบาท " อัตรา ค่าธรรมเนียมดังกล่าว ยังมีความ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๒.๑ เห็นควรเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงขึ้น ๒.๒ เห็นควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมโดยแก้บทบัญญัติ ของกฎหมายเป็นว่า "ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุ ใบสำคัญประจำตัวให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนด ในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินปีละหนึ่งพันบาท" ๒.๓ เห็นควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมโดยแก้บทบัญญัติ ของ กฎหมายเป็นว่า "ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญ ประจำตัวให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินปีละห้าร้อยบาท" ๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ แบบพิมพ์ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ควรรวมกับบัตรประจำตัวคนต่างด้าว และการต่อควรมีวิธีการที่คล้ายกับ การต่อบัตรประชาชนคนต่างด้าว ส่วนค่าธรรมเนียมควรเก็บเช่นเดิม</p>
<p>๑๑. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๑ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการทะเบียน คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "ในการออกใบแทนใบสำคัญ ประจำตัวในกรณีใบสำคัญประจำตัว ชำรุดหรือสูญหาย ให้เรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนด ในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินสองร้อย บาท" อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ ราย ซึ่ง มีความเห็นโดยสรุป คือเห็นควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมโดยแก้บทบัญญัติ ของกฎหมายเป็นว่า "ในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณี ใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือสูญหาย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตาม อัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินห้าร้อยบาท"</p>
<p>๑๒. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติ การทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวคนใด ย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้ง ต่อนายทะเบียนท้องที่ ที่ ตนมี ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจด ข้อความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัว คนต่างด้าวของผู้้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ เข้าไปอยู่ในสัปดาห์นับแต่วันไปถึง นับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน กว่าสามสิบวันนับแต่วันแจ้งย้ายไป" บทบัญญัติ ดังกล่าว ยังมีความ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๙ ราย คิด เป็นร้อยละ ๙๖.๖๖ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็น ร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ เห็นควรแก้ไขบทบัญญัติ ของกฎหมายเป็นว่า "คนต่างด้าวคนใดย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมี ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัว คนต่างด้าวของผู้้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ ที่เข้าไปอยู่ในสัปดาห์นับแต่วันไปถึง นับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ต้อง ไม่เกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันแจ้งย้ายไป ไม่เกินกว่า ๑๕ วัน นับแต่ วันแจ้งย้ายไป" ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลภูมิลำเนาเป็นปัจจุบันที่สุด</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๑๓. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๒ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวเกินเจ็ดวัน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันที่ไปถึงการแจ้งในกรณีนี้ จะไปแจ้งด้วยตนเองหรือแจ้งเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๖</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรแก้ไขเป็นว่า "ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ให้ไปแจ้งด้วยตนเองเท่านั้น"</p>
<p>๑๔. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๒ วรรคสาม ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ในกรณีที่คนต่างด้าวตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนต่างด้าวนั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นตาย ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>
<p>๑๕. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัวของผู้ใดหมดอายุหรือชำรุดในส่วนสำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่หมดอายุหรือทราบชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่แล้วแต่กรณี" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แต่อย่างไรก็ตามควรออกแบบใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวให้เพียงพอหรือมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการผลิตจัดพิมพ์</p>
<p>๑๖. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้นแล้วแต่กรณี" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	
<p>๑๗. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "ผู้ใดเป็นผู้อนุญาตคนต่างด้าวซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้ปกครอง หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคนต่างด้าวนั้น" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>
<p>๑๘. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าว ดังต่อไปนี้ ๑. ผู้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างในรัฐบาลไทย โดยมีหนังสือสัญญาต่อกันตลอดเวลาที่หนังสือสัญญานั้นมีผลบังคับ ๒. ผู้ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศได้แจ้งแก่รัฐบาลว่าเข้ามาในราชการ และครอบครัวของบุคคลที่กล่าวนี้ ตลอดเวลาที่ผู้นั้นอยู่เพื่อปฏิบัติราชการ ๓. ผู้ถือเอกสารเดินทางซึ่งออกให้โดยองค์การสหประชาชาติ และเอกสารนั้นยังสมบูรณ์อยู่ ๔. บุคคลที่ไม่นับเป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แต่อย่างไรก็ตามเห็นควรแก้ไขให้พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ บังคับใช้แก่คนต่างด้าวทุกประเภท</p>
<p>๑๙. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๖ วรรคสองของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวซึ่งได้รับความยกเว้น</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๖ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ หากเป็นผู้ได้รับการยกเว้น</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>ดังกล่าวข้างต้น ถ้าประสงค์จะขอรับใบสำคัญประจำตัว ก็ให้ส่งรูปถ่ายของตนต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้ในกรณีเช่นว่านี้คนต่างด้าวนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ว่าด้วยใบสำคัญประจำตัว"บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งแล้ว ก็ไม่ควรที่จะให้สิทธิเลือกการมีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p>
<p>๒๐. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๗ ของพระราชบัญญัติ การทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัวต้องมีใบสำคัญประจำตัวติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสนอในเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกร้องให้แสดง" ท่านเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๓ แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบของใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวควรมีรูปแบบที่มีความเหมาะสมหรือคงทนตามอายุการใช้งาน</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p>
<p>๒๑. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัวของผู้ต้องเนรเทศออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือของผู้ที่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือของผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราวโดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าวนั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียน ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืนนายทะเบียน" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>
<p>๒๒. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดว่า "ในเขตหรือกรณีใด ซึ่งรัฐมนตรีเห็น</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>เป็นการสมควรที่จะผ่อนผันหรือยกเว้น ค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้รัฐมนตรี มีอำนาจที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคล รัฐมนตรี จะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร" บทบัญญัติ ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	
<p>๒๓. ท่านเห็นว่ามาตรา ๒๓ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการทะเบียน คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดว่า "ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เยาว์ซึ่งมีอายุ ต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ไม่ต้อง รับอาญาในความผิดต่อทแห่ง พระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในกรณีที่มี ผู้อนุบาลหรือผู้ปกครอง หรือผู้แทน โดยชอบธรรม" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ ราย คิดเป็น ร้อยละ ๖.๖๖ ๓. ผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ เห็นควรพิจารณาบทลงโทษอาญา ให้เหมาะสมกับผู้เยาว์ กรณีมีความผิดร้ายแรงเหตุเกิดจากความตั้งใจ รวมทั้งมีบทลงโทษแก่ผู้อนุบาลหรือผู้ปกครอง หรือผู้แทนโดยชอบธรรม เพิ่มเติม</p>
<p>๒๔. ท่านเคยบังคับใช้กฎหมาย/ ดำเนินคดีกับประชาชน ในกรณี ดังต่อไปนี้หรือไม่ - เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดี กับประชาชนทุกข้อ - ผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตาม ความในมาตรา ๕ (คนต่างด้าวที่มีอายุ ตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญ ประจำตัว) มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๒๐) - ผู้ใดไม่ต่ออายุใบสำคัญ ประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความ ในมาตรา ๑๓ (ใบสำคัญประจำตัว ของผู้ใดหมดอายุหรือชำรุดในส่วน สำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้งต่อ</p>	<p>มีผู้ตอบแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้ ๑. เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชนทุกข้อ จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓ ๒. เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชน ในกรณีผู้ใดไม่มี ใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา ๕ (คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่ สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว) มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๒๐) จำนวน ๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ๓. เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชน ในกรณีผู้ใดไม่ต่ออายุ ใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความในมาตรา ๑๓ (ใบสำคัญ ประจำตัวของผู้ใดหมดอายุหรือชำรุดในส่วนสำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้ง ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่หมดอายุหรือทราบว่าชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอ ใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี) มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๒๐) จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>หรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่หมดอายุ หรือทราบข่าวชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ (คนต่างด้าวคนใดย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้ผู้นั้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันแจ้งย้ายไป ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวเกินเจ็ดวัน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันที่ไปถึง การแจ้งในกรณีนี้จะไปแจ้งด้วยตนเองหรือแจ้งเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้ ในกรณีที่คนต่างด้าวตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนต่างด้าวนั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นตาย ภายในยี่สิบสี่ ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ (ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นั้น แล้วแต่กรณี) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p>	<p>ประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นั้น แล้วแต่กรณี) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒) จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓</p> <p>๙. เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชน ในกรณีผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ (คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัวติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสมอในเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกหรือให้แสดง) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒) จำนวน ๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๐</p> <p>๑๐. เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชน ในกรณีผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ (ใบสำคัญประจำตัวของผู้ต้องเนรเทศออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือของผู้ที่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือของผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราวโดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าวนั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียน ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืนนายทะเบียน) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒) จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐</p> <p>๑๑. เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชน ในกรณีผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้าวตามความในมาตรา ๑๕ และผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติ (ผู้ใดเป็นผู้อนุญาตคนต่างด้าวซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้าวนั้น) มีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๓) จำนวน ๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓</p> <p>๑๒. ไม่เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชนในกรณีข้างต้น จำนวน ๑๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๖</p> <p>- มีผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าควรจัดให้มีหน่วยงานเกี่ยวกับคนต่างด้าวโดยเฉพาะ แบบ one stop service เพื่อสะดวกในการจัดทำเปรียบเทียบปรับ หรือบังคับใช้กฎหมายการทะเบียนต่างด้าวในทุกมาตรา โดยไม่ติดขัดเรื่องทรัพยากร</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ (คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัวติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสมอในเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกร้องให้แสดง) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ (ใบสำคัญประจำตัวของผู้ต้องเนรเทศออกนอกราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือของผู้ที่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือของผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราว โดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าวนั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียน ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืนนายทะเบียน) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคนต่างด้าวตามความในมาตรา ๑๕ และผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติ (ผู้ใดเป็นผู้อนุบาลคนต่างด้าวซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้าวนั้น) มีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๓)</p> <p>- ไม่เคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชนในกรณีข้างต้น</p>	
๒๕. จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ท่านเห็นว่าอัตราโทษในแต่ละฐาน	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๐

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
ความผิด ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	<p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรปรับอัตราโทษและอัตราค่าปรับให้สูงขึ้นและเหมาะสมกับปัจจุบันในทุกกรณี</p> <p>๓. ผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรเพิ่มอัตราโทษต่อผู้ฝ่าฝืนกฎหมายและผู้ร่วมกระทำผิดทุกฝ่าย</p>
๒๖. ท่านเคยประสบปัญหาจากการที่ ประชาชนมาขอใบสำคัญประจำตัว หรือไม่ อย่างไร	<p>๑. แบบใบสำคัญประจำตัว ไม่พอดูปริมาณคนต่างด้าวในพื้นที่</p>
๒๗. ท่านเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรค อื่น ๆ ในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ หรือไม่ อย่างไร	<p>๑. การขออนุญาตของชนกลุ่มน้อยยังต้องยื่นผ่านอำเภอแต่เมื่อได้สถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วต้องไปขอออกใบที่สถานีตำรวจ</p> <p>๒. แบบที่ใช้ในกฎหมายนี้ ควรจัดทำให้ง่ายไม่ต้องให้มีหลายแบบเพื่อความสะดวกและเข้าใจง่ายต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่</p> <p>๓. การจัดพิมพ์ การจัดหา ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ไม่สามารถหาได้ และมีจำกัด</p>
๒๘. ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ หรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า สมควรแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑.๑ แก้ไขให้กรมการปกครองมีอำนาจในการออกใบสำคัญประจำตัวเนื่องจากในอดีตกรมตำรวจเคยสังกัดกระทรวงมหาดไทย แต่ภายหลังได้แยกตัวออกไป ดังนั้น งานที่เกี่ยวข้องกับการทะเบียนควรโอนกลับมาให้กรมการปกครองทำทั้งหมด เช่น ชนกลุ่มน้อยเวลาขอมีถิ่นที่อยู่ยื่นผ่านอำเภอ จังหวัด กระทรวงมหาดไทย แต่พอได้รับอนุมัติแล้วกลับต้องไปขอใบสำคัญประจำตัวที่สถานีตำรวจในพื้นที่ ส่งผลให้ยากแก่การตรวจสอบ</p> <p>๒. ควรพิจารณาแก้ไข ปรับปรุง อัตราโทษ เนื่องจากปัจจุบันคนต่างด้าวกระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓. ปรับปรุงในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม ค่าปรับ ให้เหมาะสมกับยุคสมัยและสถานการณ์ปัจจุบัน</p> <p>๔. ปรับปรุงรูปแบบการดำเนินการขอใบสำคัญประจำตัว เนื่องจากงานเกี่ยวกับคนต่างด้าวมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานมากเกินไป</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมแล้ว จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๐</p>
๒๙. กฎหมายฉบับนี้ ก่อให้เกิดผล ดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณา ตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับ วัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้อง ตอบทุกประเด็นก็ได้) เช่น - เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการ ประกอบอาชีพของประชาชน หรือ	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๒๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑.๑ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้วางหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าว ส่งผลให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและง่ายต่อการจัดการบริหารงาน</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<ul style="list-style-type: none"> - ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม หรือ - เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ หรือ - เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ หรือ - มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่อที่สำคัญ 	<p>ของหน่วยงานภาครัฐ จึงเป็นกฎหมายที่สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ</p> <p>๑.๒ การจัดทำฐานข้อมูลในปัจจุบันนั้น ไม่ได้จัดทำเป็นระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ หากมีการแก้ไขย่อมส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจขับเคลื่อนไปได้เร็ว</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๐</p>
๓๐. ท่านเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ยังมีความจำเป็น และสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่เพียงใด	กฎหมายฉบับนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามควรกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจนเพียงหน่วยงานเดียว เพื่อลดความสับสนให้กับประชาชน และควรใช้ระบบออนไลน์หรือแบบชิปประมวลผลมาใช้แทนหนังสือต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเล่ม
๓๑. ท่านเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังเป็นประโยชน์ จำนวน ๒๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๖</p> <p>๒. ผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p>

๒) ผลการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ (กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชน) จำนวนทั้งหมด ๑๒ ราย สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
๑. ท่านเห็นว่ามาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวหมายความว่า คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ" บทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ เนื่องจากตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในเรื่องของการให้สัญชาติ สถานะและสิทธิของบุคคลได้กำหนดบทนิยามคำว่า "คนต่างด้าว" หมายความว่า ผู้ซึ่งมิได้มีสัญชาติไทย อีกทั้งกฎหมายว่าด้วยสัญชาติมีการแก้ไขให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ดังนั้น บทนิยามดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมแล้ว
๒. ท่านเห็นว่ามาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัว หมายความว่า หนังสือประจำตัวของคนต่างด้าว ซึ่งนายทะเบียนได้ออกให้	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๖</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ใบสำคัญประจำตัวควรระบุให้มีความหมายรวมถึงบัตร เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์อื่นใด ที่ใช้ในการยืนยันตัวบุคคล</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
ตามพระราชบัญญัตินี้" บทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	
๓. ท่านเห็นว่ามาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "เจ้าบ้านหมายความถึงบุคคลซึ่งครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของ ผู้เช่า หรือในฐานะอย่างอื่นใดก็ตาม ในกรณีที่เจ้าบ้านไม่อยู่ควบคุมบ้านเอง แต่ได้มอบหมายให้บุคคลใดควบคุมอยู่ในระหว่างที่ควบคุมอยู่นั้นให้ถือว่าผู้ควบคุมเท่านั้นเป็นเจ้าบ้าน" บทนิยามดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ แม้บทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามควรกำหนดบทนิยามของคำว่าเจ้าบ้านเพิ่มเติม ในกรณีที่เจ้าบ้านไม่อยู่ควบคุมบ้านเองแต่ได้มอบอำนาจช่วงให้บุคคลใดควบคุมอยู่ ให้ถือว่าผู้ที่ควบคุมอยู่นั้นเป็นเจ้าบ้าน</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุปคือ ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งได้นิยามคำว่า "เจ้าบ้าน" ไว้อย่างชัดเจน</p>
๔. ท่านเห็นว่ามาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว" เกณฑ์อายุตามบทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๕</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๒.๑ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๕ กำหนดให้ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดปีบริบูรณ์ ต้องมีบัตรตามที่กำหนด ดังนั้น จึงควรกำหนดเกณฑ์อายุให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับกฎหมายฉบับนี้ได้บังคับใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ควรแก้ไขให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>๒.๑ ควรแก้ไขให้คนต่างด้าวที่คลอดลูกในประเทศไทยเกิน ๑ ปี ให้มีใบสำคัญประจำตัวของเด็กที่เกิดจากแม่เป็นคนต่างด้าว ตั้งแต่วันที่เด็กมีอายุครบ ๑ ปี</p>
๕. ท่านเห็นว่ามาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "การขอใบสำคัญประจำตัวให้ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูปรยืนต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนา ตามแบบพิมพ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง" บทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ</p> <p>๒.๑ ตามมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "การขอใบสำคัญประจำตัวให้ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูปรยืนต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนา" ได้บังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน ควรแก้ไขให้หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ถ่ายภาพคนต่างด้าวเสียเอง โดยอาจเก็บค่าธรรมเนียมในการอำนวยความสะดวก ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐในการจัดเก็บข้อมูลไว้ในระบบคอมพิวเตอร์อีกด้วย</p> <p>๒.๒ เนื่องจากบทนิยามคำว่านายทะเบียน หมายถึง เจ้าพนักงานฝ่ายตำรวจเท่านั้น ไม่มีเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่งในการจัดทำ</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
	ใบสำคัญประจำตัว ควรเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลผู้มีสัญชาติไทยที่กรมการปกครอง หรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้ดำเนินการควบคุมจัดทำด้วย
<p>๖. มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มียุสสิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมือง แล้วแต่กรณี เฉพาะในกรณีหลังให้แจ้งด้วยว่าได้นำคนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปีมาด้วยกี่คน ถ้ามีเพื่อนายทะเบียนจะได้จดลงไว้ในใบสำคัญประจำตัว" บทบัญญัติดังกล่าวยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ</p> <p>๒.๑ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๕ กำหนดให้ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดปีบริบูรณ์ ต้องมีบัตรตามที่กำหนด ดังนั้น จึงควรกำหนดเกณฑ์อายุให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>๒.๒ ไม่ควรกำหนดเกณฑ์อายุ เนื่องจากผู้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรต้องมีการจัดทำทะเบียนประวัติ และผู้ติดตามทุกคนอยู่แล้ว</p>
<p>๗. ท่านเห็นว่า มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "คนสัญชาติไทยผู้เสียไปซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใดให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเบียนในท้องที่ที่ตนอยู่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ารู้หรือควรรู้ว่าตนได้เสียไปซึ่งสัญชาติไทย" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>
<p>๘. ท่านเห็นว่า มาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจเรื่องราวขอใบสำคัญประจำตัวเห็นเป็นการถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้ ใบสำคัญประจำตัวให้มีลักษณะ ขนาด และรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการแสดงชื่อ วันเดือนปีเกิด อาชีพ สัญชาติ ที่อยู่ พร้อมด้วยรูปถ่ายของคนต่างด้าวนั้น</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
และลงลายมือชื่อนายทะเบียนไว้ด้วย" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	
๙. ท่านเห็นว่า มาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัวนั้น ให้มีกำหนดอายุดังนี้ ๑.) ชนิดที่หนึ่ง หนึ่งปี ๒.) ชนิดที่สอง ห้าปี ทั้งนี้ นับแต่วันออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในการขอใบสำคัญประจำตัว ผู้ขอจะขอรับใบสำคัญประจำตัวชนิดหนึ่งชนิดใดก็ได้" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๖</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรจัดทำใบสำคัญประจำตัวให้มีชนิดเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมติดตาม</p>
๑๐. ท่านเห็นว่า มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินปีละสี่ร้อยบาท " อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๕</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๒.๑ เนื่องจากพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>๒.๒ เห็นควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมโดยแก้บทบัญญัติของกฎหมายเป็นว่า "ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัวให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินปีละห้าร้อยบาท"</p>
๑๑. ท่านเห็นว่า มาตรา ๑๑ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือสูญหาย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินสองร้อยบาท" อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๒.๑ เห็นควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมโดยแก้บทบัญญัติของกฎหมายเป็นว่า "ในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือสูญหาย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินห้าร้อยบาท"</p> <p>๒.๒ พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งค่าของเงินได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓</p>
๑๒. ท่านเห็นว่า มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แต่อย่างไรก็ตามเห็นควรแก้ไขปรับปรุงให้ครอบคลุม

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>กำหนดว่า "คนต่างด้าวคนใด ย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ในใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้นั้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันแจ้งย้ายไป" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>งานทะเบียนราษฎร ที่กำกับฐานข้อมูลผู้ไม่มีสัญชาติไทยในพื้นที่ด้วย ปัจจุบันที่สุด</p>
<p>๑๓. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๒ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวเกินเจ็ดวัน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันที่ไปถึงการแจ้งในกรณีนี้จะไปแจ้งด้วยตนเองหรือแจ้งเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนด ในกฎกระทรวงก็ได้" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๖ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรแก้ไขเป็นว่า "ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ให้ไปชั่วคราวเกินสี่สิบแปดชั่วโมง ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายในสี่สิบแปดชั่วโมง</p>
<p>๑๔. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๒ วรรคสาม ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "ในกรณีที่คนต่างด้าวตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนต่างด้าวนั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นตาย ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เนื่องจากมีความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร</p>
<p>๑๕. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัวของผู้ใดหมดอายุ</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
หรือชำรุดในส่วนสำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่หมดอายุหรือทราบว่าชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่แล้วแต่กรณี" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	
๑๖. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้นแล้วแต่กรณี" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
๑๗. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ผู้ใดเป็นผู้โอนบุคคลต่างด้าวซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้ปกครอง หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคนต่างด้าวนั้น" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
๑๘. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าว ดังต่อไปนี้ ๑. ผู้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างในรัฐบาลไทย โดยมีหนังสือสัญญาต่อกันตลอดเวลาที่หนังสือสัญญานั้นมีผลบังคับ ๒. ผู้ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศได้แจ้งแก่รัฐบาลว่า	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๖ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุปคือ ควรแก้ไขในเรื่องอายุของผู้เยาว์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ซึ่งกำหนดให้ผู้เยาว์มีอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ต่างด้าวทุกประเภท

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>เข้ามาในราชการ และครอบครัว ของบุคคลที่กล่าวนี้ ตลอดเวลาที่ผู้นั้น อยู่เพื่อปฏิบัติราชการ ๓. ผู้ถือเอกสาร เดินทางซึ่ง ออกให้โดยองค์ การ สหประชาชาติ และเอกสารนั้นยัง สมบูรณ์อยู่ ๔. บุคคลที่ไม่นับเป็นคน เข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วย คนเข้าเมือง" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมี ความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	
<p>๑๙. จากบทบัญญัติมาตรา ๑๖ ดังกล่าว ข้างต้น ท่านเห็นว่ามีคนต่างด้าวประเภท ใดอีกบ้าง ที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้บังคับ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคน ต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>มีผู้แสดงความคิดเห็นว่า เห็นควรกำหนดให้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. คนต่างด้าวที่มีสัญชาติเขมร ลาว เมียนมาร์ ๒. นักท่องเที่ยว ๓. ผู้ไม่มีสัญชาติไทยทุกประเภท <p>ไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓</p>
<p>๒๐. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๖ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติ การทะเบียน คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวซึ่งได้รับความยกเว้น ดังกล่าวข้างต้น ถ้าประสงค์จะขอรับ ใบสำคัญประจำตัว ก็ให้ส่งรูปถ่าย ของตนต่อนายทะเบียน และให้ นายทะเบียนออกใบสำคัญประจำตัวให้ ในกรณีเช่นว่านี้คนต่างด้าวนั้นไม่ต้อง เสียค่าธรรมเนียมและไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ในส่วน ที่ว่าด้วยใบสำคัญประจำตัว"บทบัญญัติ ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แต่อย่างไร ก็ตามผู้ติดตามคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งควรเสีย ค่าธรรมเนียมเสมือนว่าเป็นคนต่างด้าวคนหนึ่ง ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓</p>
<p>๒๑. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๗ ของ พระราชบัญญัติ การทะเบียน คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัวติดตัวหรือเก็บ ไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสนอในเมื่อ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เรียกร้องให้แสดง" ท่านเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสม หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๒๒. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ใบสำคัญประจำตัวของผู้ต้องเนรเทศออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือของผู้ที่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือของผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราวโดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าวนั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียน ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครอง หรือผู้พบส่งคืนนายทะเบียน" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>
<p>๒๓. ท่านเห็นว่ามาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ในเขตหรือกรณีใด ซึ่งรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคล รัฐมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>
<p>๒๔. ท่านเห็นว่ามาตรา ๒๓ วรรคสองของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า "ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เยาว์ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบหกปี บริบูรณ์ ไม่ต้องรับอาญาในความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในกรณีที่มีผู้อนุบาลหรือผู้ปกครอง หรือผู้แทนโดยชอบธรรม" บทบัญญัติดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๖ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรแก้ไขในเรื่องอายุของผู้เยาว์ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ซึ่งกำหนดอายุของผู้เยาว์คือ ๑๕ ปีบริบูรณ์</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๒๕. ท่านเคยถูกดำเนินคดี โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในกรณีดังต่อไปนี้หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคยถูกดำเนินคดีทุกข้อ - ผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา ๕ (คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมีใบสำคัญประจำตัว) มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๒๐) - ผู้ใดไม่ต่ออายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความในมาตรา ๑๓ (ใบสำคัญประจำตัวของผู้ใดหมดอายุหรือชำรุดในส่วนสำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่หมดอายุหรือทราบชำรุดหรือสูญหาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี) มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๒๐) - ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๗ (คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่อายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองแล้วแต่กรณี เฉพาะในกรณีหลังให้แจ้งด้วยว่าได้นำคนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปีมาด้วยก็คน ถ้ามี เพื่อนายทะเบียนจะได้จดลงไว้ในใบสำคัญประจำตัว) มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาท 	<p>มีผู้ตอบแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้</p> <p>๑. ไม่เคยถูกดำเนินคดีโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในกรณีข้างต้น จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๒๐)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความ ในมาตรา ๘ (คนสัญชาติไทยผู้เสียไป ซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ไป ขอใบสำคัญประจำตัวจากนายทะเบียน ในท้องที่ที่ตนอยู่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ารู้หรือควรรู้ว่าตน ได้เสียไปซึ่งสัญชาติไทย) มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๒๑)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทน ใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุดหรือสูญหาย ตามความในมาตรา ๑๓ (ใบสำคัญ ประจำตัวของผู้ใดหมดอายุหรือชำรุด ในส่วนสำคัญหรือสูญหาย ให้แจ้งต่อ นายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ หมดอายุ หรือทราบชำรุดหรือ สูญหาย เพื่อขอต่ออายุหรือขอใบแทน ใบสำคัญประจำตัวใหม่ แล้วแต่กรณี) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความ ในมาตรา ๑๒ (คนต่างด้าวคนไต่ย้าย ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำใบสำคัญ ประจำตัวคนต่างด้าวไปแจ้งต่อนาย ทะเบียนท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่น ที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ใน ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ของผู้นั้นก่อนที่จะย้ายไป และให้แจ้ง ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าสามสิบวัน นับแต่วันแจ้งย้ายไป ในกรณีที่คนต่าง ด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่ตน มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ชั่วคราว เกินเจ็ดวัน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียน ท้องที่ที่ตนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายใน สี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่วันที่ไปถึง การแจ้งในกรณีนี้จะไปแจ้งด้วยตนเอง</p>	

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>หรือแจ้งเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้ ในกรณีที่คนต่างด้าวตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนต่างด้าวนั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นตาย ภายในยี่สิบสี่ ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ (ผู้มีใบสำคัญประจำตัว ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติ หรือเปลี่ยนอาชีพ ชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล ให้นำใบสำคัญประจำตัวแจ้งต่อนายทะเบียนที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นั้น แล้วแต่กรณี) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ (คนต่างด้าวซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัว ต้องมีใบสำคัญประจำตัวติดตัวหรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้เสมอในเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเรียกหรือให้แสดง) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p> <p>- ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ (ใบสำคัญประจำตัวของผู้ต้องเนรเทศออกนอกราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ หรือของผู้ที่ต้องถูกส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือของผู้ออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ออกไปชั่วคราว โดยได้รับอนุญาตให้กลับนั้น ให้เป็นอันเพิกถอนและให้คนต่างด้าวนั้นส่งใบสำคัญประจำตัวคืนนายทะเบียนใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวที่ตาย ให้ผู้ครอบครองหรือผู้พบส่งคืนนายทะเบียน) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (มาตรา ๒๒)</p>	

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>- ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้าวตามความในมาตรา ๑๕ และผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติ (ผู้ใดเป็นผู้อนุบาลคนต่างด้าวซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้เพื่อคนต่างด้าว นั้น) มีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๓)</p> <p>- ไม่เคยถูกดำเนินคดีในกรณีข้างต้น</p>	
<p>๒๖. จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ท่านเห็นว่าอัตราโทษในแต่ละฐานความผิด ยังมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๕</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรแก้ไขในเรื่องโทษปรับ ให้อัตราโทษปรับในแต่ละฐานสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน</p>
<p>๒๗. ท่านเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ จากการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐล่าช้าในการทำงาน</p> <p>๒. ปัญหาการตีความกฎหมายไม่ตรงกัน</p>
<p>๒๘. ท่านเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า สมควรแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย จำนวน ๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรแก้ไขกฎหมายให้ทันสมัยสอดคล้องกับระบบราชการไทยในบริบทไทยแลนด์ ๔.๐ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมแล้ว จำนวน ๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๐</p> <p>๓. ผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓</p>
<p>๒๙. ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิก แก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า สมควรแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย จำนวน ๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๖ ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรแก้ไขกฎหมายให้ทันสมัยสอดคล้องกับระบบราชการไทยในบริบทไทยแลนด์ ๔.๐ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมแล้ว จำนวน ๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๐</p> <p>๓. ผู้ตอบแบบสอบถามว่า อื่น ๆ จำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ แล้ว จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๐</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๓๐. กฎหมายฉบับนี้ ก่อให้เกิดผล ดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณา ตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับ วัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้อง ตอบทุกประเด็นก็ได้) เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการ ประกอบอาชีพของประชาชน หรือ - ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็น ธรรมในสังคม หรือ - เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ หรือ - เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้อง กับหลักสากลและพันธกรณีระหว่าง ประเทศ หรือ - มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ 	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๑๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.</p>
<p>๓๑. ท่านเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็น ประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังเป็นประโยชน์ จำนวน ๑๒ ราย คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐</p>

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี)
มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

ไม่มี

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชน
จะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ ออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๔๙๓
กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว เพื่อให้คนต่างด้าวสามารถปฏิบัติตาม
กฎหมายได้อย่างถูกต้อง โดยกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้ ได้แก่ ลักษณะของใบสำคัญประจำตัว
คนต่างด้าวและรูปถ่าย การยื่นเรื่องขอใบสำคัญประจำตัว การขอต่ออายุใบสำคัญประจำตัว
และการออกใบสำคัญแทน และอัตราค่าธรรมเนียม ดังนั้น พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว
พ.ศ. ๒๔๙๓ จึงมีการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มี -

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

กฎหมายฉบับนี้ยังมีการบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากสถิติการดำเนินคดี การลงโทษตามกฎหมาย และสถิติการบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติภายใน เขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัด ทุกจังหวัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบัน สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินคดีแก่คนต่างด้าวผู้ซึ่งต้องมีใบสำคัญประจำตัวและฝ่าฝืน พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ อย่างเข้มงวดและจริงจัง ดังนี้

(๑) ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ นั้น มีสถิติการดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมาย ในส่วนกลาง (เขตกรุงเทพมหานคร) เป็นจำนวน ๑,๔๕๘ ราย และในส่วนภูมิภาค (เขตจังหวัด ทุกจังหวัด) เป็นจำนวน ๙๙๗ ราย

(๒) ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ นั้น มีสถิติการดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมาย ในส่วนกลาง (เขตกรุงเทพมหานคร) เป็นจำนวน ๑,๒๖๙ ราย และในส่วนภูมิภาค (เขตจังหวัด ทุกจังหวัด) เป็นจำนวน ๑,๕๘๕ ราย

(๓) ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ นั้น มีสถิติการดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมาย ในส่วนกลาง (เขตกรุงเทพมหานคร) เป็นจำนวน ๑,๓๕๑ ราย และในส่วนภูมิภาค (เขตจังหวัด ทุกจังหวัด) เป็นจำนวน ๒,๗๑๖ ราย

(๔) ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ นั้น มีสถิติการดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมาย ในส่วนกลาง (เขตกรุงเทพมหานคร) เป็นจำนวน ๔,๒๘๔ ราย และในส่วนภูมิภาค (เขตจังหวัด ทุกจังหวัด) เป็นจำนวน ๒,๙๖๗ ราย

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยพิจารณา ได้จากสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าวข้างต้น และจากการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓ ในประเด็น ที่ว่า “ท่านเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่หรือไม่ อย่างไร” โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

๑) กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๒๙ ท่าน จากจำนวน ๓๐ ท่าน คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๖

๒) กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชน/ผู้ประกอบการ เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ แก่ประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๑๒ ท่าน จากจำนวน ๑๒ ท่าน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

ดังนั้น จากผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังมีการบังคับใช้และเป็นประโยชน์ต่อการต่อกรควบคุมประชากรคนต่างด้าวที่พักอาศัย อยู่ในราชอาณาจักร อันนำมาซึ่งความมั่นคงของราชอาณาจักร นอกจากนี้ใบสำคัญประจำตัว เปรียบเสมือนเป็นบัตรประจำตัวประชาชนสำหรับคนต่างด้าว จึงเป็นกฎหมายสำคัญที่ให้อำนาจ แก่หน่วยงานของรัฐในการจัดเก็บข้อมูลของคนต่างด้าว

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไป ตามกฎหมายอย่างไร

การที่มาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัวเป็นเงิน ๔๐๐ บาท ส่วนการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญประจำตัวชำรุดหรือสูญหายตามความในมาตรา ๑๑ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหนึ่งร้อยบาท แต่ไม่เกินสองร้อยบาท อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวถือเป็นอัตราที่ไม่สูงจนเกินไป จึงไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชนจนเกินสมควร และจากการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว รัฐสามารถนำรายได้จากค่าธรรมเนียมไปพัฒนาระบบงานของรัฐในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

-ไม่เกิด-

๒๓. กฎหมายนี้ คุ่มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชน และทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่ออายุใบสำคัญประจำตัวไม่สูงจนเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ กับสิทธิส่วนตัวของคนต่างด้าวที่จะได้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทย ย่อมคุ้มค่าและได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๒๔.๑ ความเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่า

๑) จากมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดว่า “คนต่างด้าวที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องมิใบสำคัญประจำตัว” บทบัญญัติดังกล่าวควรแก้ไขเรื่องการขอใบสำคัญประจำตัว โดยปรับลดเกณฑ์อายุเป็น ๗ ปี ตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันและสะดวกในการตรวจสอบเช็คประวัติ ควบคุมคนต่างด้าวที่เป็นเด็กได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๒) จากมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดว่า “การขอใบสำคัญประจำตัวให้ทำเป็นเรื่องราวพร้อมด้วยรูปถ่ายสามรูบีย่นต่อนายทะเบียนในท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นมีภูมิลำเนาตามแบบพิมพ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” บทบัญญัติดังกล่าวเห็นควรแก้ไขโดยนำระบบดิจิทัลในการจัดเก็บรูปถ่าย และเพื่อป้องกันการปลอมแปลงตัวตน จึงเห็นควรให้มีการจัดเก็บภาพถ่ายคนต่างด้าวโดยเจ้าพนักงานทะเบียน

๓) จากมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดว่า “คนต่างด้าวที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้วให้ไปขอใบสำคัญประจำตัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีอายุสิบสองปีบริบูรณ์ หรือวันที่รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมือง แล้วแต่กรณี เฉพาะในกรณีหลังให้แจ้งด้วยว่าได้นำคนต่างด้าวอายุต่ำกว่าสิบสองปีมาด้วยก็คน ถ้ามี เพื่อนายทะเบียนจะได้จดลงไว้ในใบสำคัญประจำตัว” แม้การกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเป็นเงื่อนไขที่มีความเหมาะสมแล้ว แต่เห็นควรปรับลดอายุการขอใบสำคัญประจำตัวเป็น ๗ ปี ตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖

๒๔.๒ ความเห็นเพิ่มเติมของกรมการปกครอง เห็นว่า

๑) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่งตั้งให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้กำกับการที่ทำหน้าที่หัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล ผู้กำกับการ สารวัตรใหญ่ หรือสารวัตร ที่ทำหน้าที่หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรเป็นนายทะเบียนและมีอำนาจหน้าที่ในท้องที่ที่กำหนด โดยกำนันและผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมการปกครอง ทำหน้าที่เพียงเป็นนายทะเบียนเฉพาะเรื่องรับแจ้ง การย้าย และตายตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ และมีอำนาจหน้าที่เฉพาะในเขตท้องที่ของตน ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหลักคือพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบกับในปัจจุบัน มาตรา ๓ ของพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็กำหนดให้โอนกรมตำรวจ ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ นอกจากนี้ในความเป็นจริงกรมการปกครองไม่ได้ยึดถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่อย่างใด

ดังนั้น กรมการปกครองจึงเห็นว่า ควรดำเนินการแก้ไขในเรื่องของรัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามมาตรา ๒๕ เพื่อให้สอดคล้องกับการบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบัน

๒) พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นระยะเวลายาวนาน ควรปรับปรุงระบบให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ตรวจสอบ จัดเก็บสถิติ และอำนวยความสะดวกให้แก่คนต่างด้าว

๓) กฎกระทรวงกำหนดให้คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้คนต่างด้าวที่มีใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการเพิ่มชื่อ และรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน รวมไปถึงการแจ้งย้ายและการจัดทำบัตรประจำตัว แต่ในทางปฏิบัติยังมีคนต่างด้าวที่ถือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว

๔) พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายที่มีอัตราโทษไม่เหมาะสมเนื่องจากมีอัตราโทษน้อยจนเกินไป จึงอาจส่งผลต่อการสร้างความเป็นธรรมในสังคม ไม่สามารถสร้างความเกรงกลัวต่อบุคคลผู้ฝ่าฝืนกฎหมายและไม่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งมิให้คนที่กระทำความผิดแล้วหวนกลับไปกระทำความผิดอีก ทำให้กฎหมายอาญาขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ ดังนั้น จึงควรแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน หรือใช้มาตรการลงโทษอย่างอื่นแทนโทษปรับทางอาญา

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบข้อมูลของคนต่างด้าว เห็นควรเพิ่มแนวทางการเข้าถึงข้อมูลของคนต่างด้าวระหว่างกรมการปกครองกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่

ในการปฏิบัติงานด้านความมั่นคงเช่นเดียวกัน หรือข้อมูลด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้นและให้มีการเชื่อมต่อฐานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีข้อมูลในการพิจารณาดำเนินมาตรการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์)

อธิบดีกรมการปกครอง

๑๗/๗.๗/๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมการปกครอง

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ๑. นายวรรณพงศ์ วิไลรัตน์

ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการพิเศษ

๒. นายเสริมสุข เหลืองทองคำ

ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ

สังกัด ส่วนงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ

โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๖๙

อีเมล LAD@dopa.go.th